

spejdernes magasin

Nr. 1 JAN. 1970
54. ÅRGANG

SPEJDERNES MAGASIN

ønsker dig et godt nytår-

MED FLERE LEJRNÆTTER

FLERE GOOD-TURNS

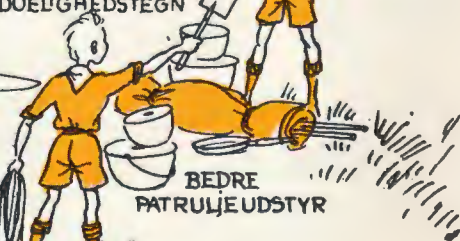
FLERE PIONERARBEJDER

FLERE
DUELIGHEDSTEGN

FLERE
SELVTJENTE PENGE
I PATRULJEKASSEN

BEDRE
PATRULJEUDSTYR

BEDRE SKETCHES VED
LEJRBÅLENE

OG SPENDENDE
Oplevelser

OG REDAKTIONEN ØNSKER
SIG FLERE BREVE FRA DIG!

Forsiden:

Spejderåret 1969 i billeder

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør:

Knud Vagn Larsen
Volden 24, 4200 Slagelse
Tlf. (03) 52 63 64

Medarbejdere:

Karen Hjorth, Jørn Heikel Vinther,
Jørgen Herholdt, Torben Skov og
Ole Jørgensen

Ekspedition af korpsets blade:

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

INDHOLD

side

Gødt nytår	2
Ove Holm	3
Jung- og skovmænd	4
Hvordan får København vand?	
Korpsets landslotteri	6
Aktuelle meninger	7
40 år frem - og 60 tilbage	8
Søspejdere	9
Spejderaviser	10
UDB-patruljen	11
Af redaktørens post	12
Patruljehancen	13
Hvad pressen skrev	13
Spejdertidende	14
Giv MAGASINETs rubrikker	
karakterer	15
Hvad betyder det?	15
Søren Spejder	15
Junglenyt	16
Til Erik den Rødes land?	20

Redaktionen sluttet 10. nov. 1969

Trykt i Clemensstrykkeriet, Århus

Ove Holm er død

Den 2. december 1969 døde **Ove Holm**. I, der i dag er drenge i Det danske Spejderkorps, kender sikkert kun Ove af omtale, men for tusinder af spejdere og førere før Jeres tid var han et samieende midtpunkt i alt spejderarbejde gennem de 36 år, han var leder af vort korps. Det var i tiden fra 1924 til 1960.

Spejdernes Magasin's redaktør har bedt mig om at fortælle Jer lidt om Ove Holm, som jeg har været meget nær ven med siden vort allerførste møde, så tidligt som i 1916, da vi sammen deltog i alle tiders spændende expedition til Lapland under rektor Hartvig Møllers ledelse.

Det var ikke tilfældigt, at Ove for 60 år siden blev **Danmarks første patruljefører**. Vi ved nemlig, at hans rektor har udtalt, at det for ham var beroligende, at den velbevandede elev Ove var blandt de, der meldte sig ind i patruljen, for de øvrige drenge var langt fra blandt de skrappeste i skolen!

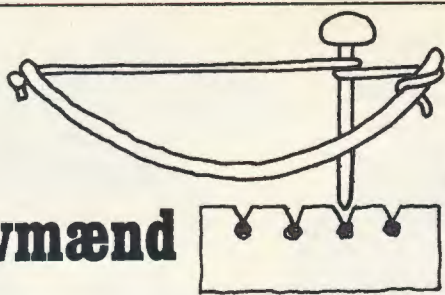
Ove krævede meget af patruljens

medlemmer. Man holdt møder i et kælderlokale på skolen en gang om ugen, og der faldt bøder på nogle få ører for de syndere, der kom for sent, eller hvis uniform ikke var i orden. Det blev typisk for Ove, at han altid selv kom præcis til ethvert aftalt møde livet igennem, og samtidig at han altid var oplagt og vel forberedt.

Jeg kan give et lille træk vedrørende hans ordenssans. Vi var – som så mange gange før – på en større øvelse sammen med de tre Helleruptroppe, og Ove bad mig om et stykke papir til at skrive en melding på. Jeg rev i en fart et blad ud af lommebogen og rakte ham det. Ove sagde, »Hov, hov min ven, brug kniven og giv mig et helt blad. Det er den slags småting, man husker.

Som ganske ung fører kom Ove ind i foretningsudvalget og bestyrelsen for Det Danske Spejderkorps, og det varede ikke længe, før han var den toneangivende blandt de mange ældre medlem-

Fortættes side 19

jung- & skovmænd

REDIGERET AF
JØRN HEIKEL VINHER

TEKST OG FOTOS:
1. KONG SKJOLD, HOLBÆK

Omkring samlebrønden i rensningshallen på Regnemarkværket

Hvordan får KØBENHAVN vand?

Denne »opdagelse« har 1. Kong Skjold præsteret.

Det må have været en ganske interessant tur, læs selv:

Den nyeste leverandør er »Regnemarkværket«. Det blev forklaret – hvilket måske ikke er ukendt – at det midtsjællandske vandskel omtrent følger jernbanelinien fra Kværkeby til Borup, og at såvel Susåen som Køge å har sine kilder i disse egne (i Maglebjerg skov sydøst for Kværkeby er der således kun ca. 500 meter fra den ene å til den anden). Det blev endvidere forklaret, at grundvandspejlet bl.a. fra højderne omkring Skjoldnæsholm falder omtrent i takt med højdekurverne til de lave egne ved ærnes udspring, hvorfor vandet vil

sive gennem jorden hertil og give et højt grundvandspejl, hvorved vandet er nemt at pumpe op.

Det skulle nu være vores opgave at prøve at følge vandets »vandring«, og vi blev delt op i to hovedgrupper, der skulle gå på hver sin side af vandskellet. Hver hovedgruppe blev delt op i to undergrupper, der tidsmæssigt blev adskilt således, at der kunne komme to forskellige referater ud af den samme vandring.

Holdførerne fik nu lov at indtægne nødvendige oplysninger om kildepladser (pumpestationer) og ruter på de udleverede kort, hvorefter hold 1 og 2 blev kørt til Skjoldnæsholm. Disse skulle følge en rute vest for vandskellet over Jystrup

til Vigersted, hvor kildepladserne skulle undersøges, gennem Humleøre og Høed skov til Stensmarksgaard sydøst for Kværkeby station.

Hold 3 og 4 blev kørt til Snekketrup (sydøst for Jystrup) og skulle herfra følge en rute øst for vandskellet over Borup til Kimmerslev, hvor kildepladserne skulle undersøges, videre gennem Hestehave, langs åsen ved Regnemark huse til Humleøre og derfra til Stensmarksgaard, hvor alle skulle samles.

Resultatet af dagens undersøgelser kan siges således: Hvor er det lidt, man ser til det hele. Brøndene lægger man slet ikke mærke til, og en pumestation som f.eks. Vigersted, der kan give 10.600 m³ vand i døgnet, er kun et lille rødt hus, som vi ikke ville have tænkt nærmere over, hvis det ikke netop havde været vores opgave at se det. Der er sikkert gjort, hvad der kan gøres, for at det kan falde så smukt ind i terrænet som muligt.

Kl. 19.00 var alle samlede, og vi gik ombord i den varme mad –

Skipperlabskovs – efterfulgt af appelsiner og æbler. Så hyggede vi os et par timer, fik the og kravlede op på et staldloft, hvor der var al den halm at sove i, vi kunne ønske os.

Straks søndag morgen blev dagens rute stukket ud. Det skulle være en vandring gennem nogle af Giesegaards skove, videre langs en gren af Køge å til Kongsted, hvorfra selve åen skulle følges til Regnemarkværket, som efter forudindhentet tilladelse skulle beses. Heldigvis fik vi vinden i ryggen, ellers havde det været helt umuligt at nyde noget af den skønhed, der er kendetegnende for grusåsen langs Køge å.

Kl. 10.30 var alle fremme ved Regnemarkværket, hvor vi blev elskværdigt modtaget. Først fik vi en forklaring om opbygning, drift og fremtid, hvorefter vi blev vist rundt. I filtreringshallen så vi vandets behandling fra iltningsstrappe over rensbassiner til det klart og smukt via en flisebelagt brønd løb til en underjordisk opsamlingsbeholder, der kan rumme 14.000.000 liter vand. Der var mulighed for indtagelse af smagsprøver efter ønske.

Vi så derefter kraftcentralen, der sørger for, at vandet bliver pumpet til København. Her som udenfor var det tydeligt, at alt er – eller er ved at blive – forberedt til at kunne tage vandet fra kanterne af Haraldsted sø for at kunne klare det stigende forbrug.

Hold 4 ser på en gren af Køge å

Om forbruget kan oplyses, at det i øjeblikket er 80.000.000 m³ om året og stiger med 4.000.000 m³ om året. Da den samlede indpumpningsmængde fra samtlige Københavns Vandværker er under 100.000.000 m³ om året, er det klart, at der må tænkes fremad, før det er for sent.

Med de nye tilbygninger for be-

handling af »overfladevand«, der vil kunne give 16.000.000 m³ om året, samt nye boreriger langs Susåen, der vil kunne give 8.000.000 m³ om året, vil værkets samlede vandmængde komme op på 40.000.000 m³ årligt og dermed være det absolut største i Danmark. Det skal nævnes, at en forespørgsel om, hvor meget de nye indpumpninger i Haraldsted sø ville sænke vandstanden, blev besvaret med, at der tværtimod på grund af regulering ville komme en stigning på 1,5 m. Om værket skal sluttelig bemærkes, at rørledningen, der fører vandet til København, er så stor, at den indeholder 40.000 m³ vand, hvilket vil sige, at vand, der pumpes ind den ene dag, først er i København næste dag ved samme tid.

Kl. 11.30 satte vi kursen hjemad, og kl. 12.30 kunne vi skilles, trætte efter en anstrengende men oplysende tur, der havde fortalt os, at vand ikke bare er noget, der løber ud af hanen, men noget der bør bruges med omtanke.

1. Kong Skjolds skovmænd

Iltningsstrappen

Vær med til at tjene til et SPEJDERCENTER!

Afdelingerne tjener 75 øre på hver lodseddel der sælges, så det gælder om at få udsolgt

Overskuddet fra KORPSLOTTERIET går til opbygning af SPEJDERCENTRE overalt i landet. Salget begynder den 15. januar.

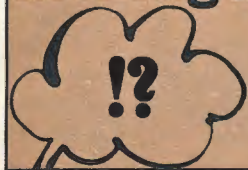
Vil din flok/trop være med i lodtrækningen

om de 10 præmier à 400 kr. til køb af lejrudrustning i depotet, skal I huske at indsende den med lodsedlerne fremsendte talon. (Din FL/TL kender betingelserne for deltagelse i denne lodtrækning).

Alle, der sælger mindst 50 lodsedler

vil få tilsendt et eksemplar af korpsets jubilæumsbog »vi byggede en by...«.

aktuelle meninger

Om uniformer:

Hvorfor skal en smuk og harmonisk uniform, der har vist sin berettigelse gennem 60 år, hvor alt (incl. hatten) er funktionalistisk og prøvet og udviklet af soldater siden de tre musketerers dage, fjongses op til et tvivlsomt modesurrogat med en kludehat, der intet er til? Alle, der ikke kan finde på bedre, skyder os jo i skoene, at vi er militærister, men vi kan da godt være pacifister og samtidig stille nøjagtig de samme krav til en terrænpåklædning som soldater. Nævn mig nu en eneste del ved den nye uniform, der er fornyet med henblik på spejdermæssig aktivitet i naturen. Men svaret er jo altså bare det, at kvarterets få spejdere ikke mere tør udsætte sig for at blive forulempet på vej til møde – og det forstår og kender jeg da så godt. Nu kan man altså, bare ved at tage en frakke på, komme til at se ud næsten som et helt almindeligt menneske. Man har, i stedet for at angribe problemet fra den modsatte side, nemlig udadvendt propaganda for spejderarbejdet, givet efter for nødråbet og givet helårsbrug af lange bukser fri. Jeg konstaterer, at julekataloget ikke har korte bukser med (nu ikke noget pjat med, at det er vinter nu), og snart vil de forsvinde helt, ligesom spejderhatten af sig selv vil uddø, fordi der skal mange års erfaring til for at blive overbevist om disse deles berettigelse.

Man søgte at gennemføre ensretning af tærklæde og strømper. Vistnok p.g.a. Depotets ønske om rationalisering. Det lykkedes med strømperne, men der var jo heller ikke noget at vælge imellem, jo altså sokkerne, men de hører jo til de lange bukser, hvor de alligevel ikke kan ses. Lykkeligvis gik den ikke med tærklædet, men formuleringen »afdelingens eller divisionens farve« blev bevaret. Betyder det, at afdelingen selv må bestemme, om den vil følge divisionen, eller at divisionen selv må bestemme, om den vil ensrette sine troppe? Erfaringen viser, at det sidste gælder. Dvs., at når som i disse tider en lille division indlemmes i en stor, kan den store gennemtvinge farveændring hos den lille. Man tror i rationaliserings og effektiviserings navn at kunne nedbryde gennem et halvt århundrede hævdundne traditioner. Man taler om patruljesærpræg, men aldrig om at værne om fællesskab i troppen, der dog turde være korpsets administrative og økonomiske grundvold, hvor kontingent, sommerlejr, støtte til patruljeledere, opretholdelse af forældreråd og meget andet afhænger af, hvor stærkt den enkelte spejder føler sig knyttet til sin trop. Divisionen af i dag

Redigeret af

»MINI«-JØRGEN HERHOLDT

kender han kun af navn og den årlige turnering. Stordivisionen er kun tropstabens kontakt til korpset. Jeg vil altså slå et slag for sammenholdet i troppen og foreslår den væge paragraf ændret til »halstærklædefarve efter afdelingens ønske«.

Ove Steen Smidt
TA 1' Nyboder

HJÆLP!

Nu må korpsets ledelse da være gået over grænsen. Den har længe talt om demokrati i spejderbevægelsen, men hvor er dette begreb blevet af i spørgsmålet om uniformændringen? Så vidt jeg kan se og høre, går de fleste spejdere ind for den gode, gamle spejderuniform, men alligevel er ændringen foretaget, temmelig radikal endda. Den gamle uniform er der vist ingen, der har følt skam ved at bære, eftersom der stod respekt om den og dens »beboere«. Den gamle uniform er både klædelig og praktisk – den nye er ingen af delene. Den virker ret klodset og ikke ligefrem køn at se på – og prøv bare at tænke på, hvordan de blå bukser ser ud, når man den første dag i lejren taber havregrøden ned over dem.

Jeg kunne tænke mig at høre, hvormange af de »gamle«, der går hen og køber den nye uniform. Det er sikkert ganske få, og resten undlader det ikke kun af økonomiske grunde. Mon ikke den væsentligste grund til ændringen ligger i en ureglementeret påklædning hos alt for mange. Det ser ikke kønt ud i øjeblikket, men tænk på, hvordan det bliver, når størstedelen af de uregulerede beklædningsgenstande bliver mere eller mindre reglementerede. Jeg frygter!

Dernæst: Hvordan har korpsets ledelse kunnet udsende spørgeskemaer, uden den reglementerede, rigtige uniform var blandt forslagene? Dette er en meget stor fejl, men ikke den eneste. Hvor mange ville gå ind for en af deres eget forslag blandet med en 2-3 andre? Det ser lidt ud til, at den nye uniform var vedtaget, inden man udsendte spørgeskemaerne.

Et forslag på at svare P. L., Ejnar Jensen (længere mod nord begynder sommeren 1. april), der i sit indlæg i nr. 6 skrev, at »vi vel alle er enige om, at vi skal se mere civile ud«. Det er vi absolut ikke! Og da slet ikke m. h. t. tærklædet. I tærklædespørgsmålet giver jeg »Rikki« ret. Tærklædet er et af uniformens særpræg, og det skaber det sammenhold i troppen, der giver kammeratskab.

Nu vi snakker tærklæder, vil jeg gerne spørge korpset, hvad meningen med at afskaffe et tropstærklæde er? Hvordan kan man gøre det, bare fordi det kun bæres af

én afdeling? Derved bidrager man da til at gøre korpset lidt tristere, idet man derved fjerner uniformens største særpræg. Måske skal I (jeg fortsætter nemlig som »gul« spejder) senere sammen med de nye uniformer også have ens korpstærklæder. Det ville i hvert fald være det eneste der manglede for at få os til at ligne et »lottekorpset«.

Lad os prøve om 2 år at dele korpset i et gult spejderkorpset og et blåt, og lad os så se, hvem der får flest medlemmer. – Baden Powell har blandt sine mange »guld-korne« også leveret et »– paddle your own course!« Lad os lytte til ham – også i uniformsspørgsmålet, og lad os høre, om ikke mange mener som jeg, inden »københavnserkorpsets ledelse« gør for stort et attentat på den rigtige spejderuniform.

Claus

Hardekud Roverklan

Hej Claus

Dette indlæg kan og bør give stof til eftertanke.

MINI

Om korpsets pengesager

Selv nu, hvor Ny-Hedeby er vel på afstand, er der en ting, mange stadig ikke kan forstå: »Hvorfor var mange varer så dyre i korpsets egne kiosker, mens de kunne fås noget billigere udenfor lejren«.

Også aviserne, især »Politiken«, havde meget travlt med at fortælle landets befolkning, at »de stakkels spejdere« blev udplyndret.

Helt vildt blev det, da folk opdagede, at også Ny-Hedeby-markedet var beskattet, så det kan vel ikke undre, at en meget stor del af handelen på markedet foregik i almindelige penge.

Vi blev forklaret, at de mange penge skulle bruges til byggematerialer til byen. Så kan man måske forvente, at vi senere skal betale for, at samme by nedbrydes igen! Givet er det i hvert tilfælde, at kun et fåtal slog sig til tåls med forklaringen. Personligt nærer jeg ingen tvivl om, at kontingent, omsætningsafgifter, overskud fra lodseddelsalg m. m. altsammen udnyttes på bedste måde.

Alligevel vil jeg komme med det forslag, at korpsets årsregnskab, regnskab for landslejr o. lign. optrykkes i »Spejdernes Magasin«, så at enhver kan se, hvad hans penge bruges til. At vi så stadigvæk ingen indflydelse har på dette, må vi vel slå os til tåls med et stykke tid endnu.

PL Peter Poulsen
2. Viborg trop

IØVRIGT MENER JEG:

at selv om mange syntes, at duellighedstegn og andre mærker er en skændsel, synes jeg, at det beviser, hvad spejderen duer til. Uniformen i sin nuværende form, syntes jeg er pæn og praktisk.

Angående baretten synes jeg, at den er upraktisk, fordi den er meget sart i sin farve. Personlig vil jeg ikke kunne gå med en sådan »karklud« (baretten), fordi den er meget slasket.

Lars Erichsen

Showet er slut. De mange medvirkende er på scenen for sidste gang.

Foto: Ole Jørgensen

40 år frem - og 60 tilbage

Korpslejren i Ny-Hedeby i sommer var først og fremmest spejderernes måde at fejre spejderbevægelsens 60-års jubilæum i Danmark. Det blev en spejderoplevelse af de helt store. Alle, der var med, ved det allerede, og de, der af en eller anden grund ikke var det, har nu også mulighed for at få det at vide - sort på hvidt og i farver. Jubilæumsbogen »vi byggede en by...« er nemlig lige udkommet, og den er nok værd at have stående på hylden sammen med de andre spejderbøger.

Men var jubilæumslejren en oplevelse og en fest for spejderne, var den et slid for de mange rovere og ledere, der udførte de mange mere eller mindre sure jobs, uden hvilke en sådan storlejr ikke kan gennemføres.

Derfor var der en sælig jubilæumsfest for dem og »forældre-rødderne« samt »halvdele« i Tivolis koncertsal i København den første lørdag efter selve jubilæumsdagen den 19. november, altså den 22. Forinden havde dog en række repræsentanter for de andre spejderkorps samt FDF, FPF, DUI og Sct. Georgs Gilderne overbragt mere officielle lykønskninger i korpsets hus om eftermiddagen. Her var der også forpremiere på farvefilmen om Ny-Hedeby, som der er chancer for at leje i de enkelte flokke, troppe, klaner, kolonner, divisioner og distrikter engang efter nytår.

Mens kendte spejdersange fra LP-pladen, der blev solgt på korpslejren, lød i højttaleren, strømmede flere hundrede ind i koncertsalen. Snart gik tæppet for revyen »40 år frem - og 60 tilbage«. Men først talte spejderchefen efter at lurerne havde lydt - ligesom han gjorde til jer i Ny-Hedeby.

Korpsets internationale sekretær Leif Paltrop stod for revyen, og han viste sig som en ny Danny Kaye. Men det viste sig hurtigt, at ligesom Ny-Hedeby ikke kunne gennemføres uden ledernes hjælp, kunne deres fest slet ikke gennemføres uden ulve og spejderses hjælp. Flere af dem optrådte i de mange kvikke numre, der fortalte om episoder i korpsets liv og om, hvordan det måske bliver i fremtiden. Ikke mindst en herlig bandeleder fra Vestsjælland scorede mange points.

Der var rigtignok nogen, der blev gjort lidt grin med, men det tog ingen ilde op, hverken den helt nyoprykkede rover eller de gamle, der sad på første række og har været med i alle de 60 år, der har været spejderarbejde i Danmark.

Efter revyen, hvor der også var mange blå pigespejdere på scenen, myldrede alle ind i restauranten og ud i foyeren, hvor der blev danset næsten til midnat.

Der var mange, der slet ikke var trætte af at feste og snakke gamle spejderminder, da festen sluttede.

Derfor fortsattes der mange steder i byen med større og mindre fester i spejderhytter og -lokaler og i private spejderhjem. Men så syntes alle også, at jubilæet var fejret med maner, og at vi roligt kan tage hul på de næste 60 år.

Høst

Aftenens vært, Leif Paltrop, interviewer en af korpslejrens mange internationale gæster »Mr. Hill Bill Cottenccoat«
Foto: Ole Jørgensen

Skikke og traditioner blandt SØENS folk...

„Hovsa“

sagde den hollandske søspjeder, da han vågnede op efter middagsluren og opdagede, at vandstanden i slusen var faldet med 6 meter.

Søbestemmelserne for flere århundreder siden var ikke så forfinede som i dag. En forladerkanon, skudt af én gang, krævede næsten en halv time til at afkøle, før den kunne lades igen til endnu en skudsalve. Den fredelige skibskaptajn affyrede et skud til havs, vendte så sit skib og affyrede det næste; derefter sejlede han ind i havnen. Myndighederne i den pågældende havn påskønnede denne høflige gestus, tømte symbolsk deres lagre ved at affyre mængder af krudt. Da skibe ikke var i stand til at opbevare ret meget krudt og holde det tørt, affyrede kystbatterier tre skud for hvert skud, det hilsende skib havde affyret. Og da tallet syv, som svarer til skabelsesdagene, havde speciel betydning for den vestlige verden, affyrede skibe syv salver til hilsen. Senere blev dette efter international aftale til 21 skud, som en hilsen mellem nationerne.

Hadde den amerikanske orlogsgast, som gik ombord på HMS Dunedin været en officer, ville han være blevet pebet ombord – en anden tradition og en anden form for hilsen. Den vagthavende bådsmandsmat ville have pebet på sin bådsmandspibe, når den besøgende officer trådte fra sin båd op på den nederste platform på faldrebstappen, og pebet igen, når officeren var nået op til den øverste platform. I det sekund, der blev pebet, ville faldrebsgasterne og vagthavende officer hilse, og ligeledes officeren, der var ved at blive pebet ombord. Ceremonien var den

samme for alle officerer, kun antallet af faldrebsgaster varierer. Officerer af rang til og med kaptajnløjtnant har to faldrebsgaster, en kaptajn og en orlogskaptajn har fire, medens flagofficerer – admiraler og kommandører har fra seks til otte.

Skikken kom frem for flere årtusinder siden, da nationer blev tvunget til at beskytte søvejene til deres riger. Det var kun de mest eventyrlystne mænd, der meldte sig frivilligt til tjeneste som almindelig matros, og skibskaptajnerne måtte ofte tage til takke med, hvad de kunne få for at skaffe fuld besætning. En måde at lære »de frivillige« lydlighed mod søloven var at fremhæve svælget, der adskilte officerer og mandskab – f. eks. i forskellen når man steg ombord.

De menige klatrede ombord ved hjælp af en jakobsstige eller rebstige. Officeren blev hejst ombord i en bådsmandsstol (den første piben) og så svunget ombord (den næste piben). Der behøvedes kun to faldrebsgaster for at svinge en ung sekondløjtnant eller løjtnant ombord, men en officers vægt og værdighed holder sædvanligvis trit med hans forfremmelse. En kaptajn krævede flere faldrebsgaster end en løjtnant, og en admiral endnu flere.

Går vi tilbage til den unge amerikanske orlogsgast, som gjorde honnør for Union Jack ombord på HMS Dunedin, var hans uniform ligeså »færdiggjort« som hans kendskab til søskikke og høflighed. Tre hvide striber smykkede ærmeopslagene på hans blå bluse, hvilke kendetegner ham som helbefaren sømand. Han kunne ro i en hvalfangerbåd eller være fører i den om nødvendigt; binde buglinen, han var »knudernes konge«, han kunne slå flagknob, råbåndsknob, dobbelt halvtik, og mange, mange andre. Han kendte den sikre arbejdsbelastning og brudstyrke af både manilatovværk og ståltøve; og han kunne lave lang splejsning, kort splejsning, og øjesplejsning i det første og øjesplejsning og kort splejsning i de sidste, og han kunne sno, rulle eller skive en line.

(fortættets side 13)

spejder- aviser

3.-offset

Offsettrykning af spejderaviser er langt den bedste metode og også den, der giver det flotteste resultat, men næppe en mulighed, som kan benyttes af de bladudgivere, hvis oplag ligger under de 200 eksemplarer pr. nummer. (MAGASINET hører meget gerne om jeres erfaringer på dette område.) Trykmetoden skal i al korthed skitseres her:

Nye aviser

Det gamle år gav vor bunke af spejderaviser en anseelig højde, og der dumper stadig nye aviser ind ad redaktionens brevsprække, så det er næppe for optimistisk, at vi satser på at nå spejderavis nr. 200 i år.

Ris og ros til 12 nye

2. Holte udgiver TROMMEN, en 10 sidet avis i A5 format. Indholdet er meget traditionelt, men opsætningen er god og overskuelig. Offset-trykt.

Sats (tekst), tegninger og billeder monteres på et ark papir, således som man ønsker, at det færdige resultat skal se ud. Det overføres nu ad fotografisk vej til en metalplade, som efter ætsning i syrebåd bliver anvendelig som trykplade. Pladen monteres i offsetmaskinen og indvales i trykfarve, som overfører motivet til en gummidug, der er den endelige trykafgiver på papiret.

Efter at offset er kommet frem, har mange bladudgivere valgt at gå over til denne metode, som er betydelig billigere end den gamle bogtryk-metode ved større oplag. En kontor-offset er blevet et almindeligt hjælpemiddel i mange større firmaer. MAGASINET bliver også trykt i offset, og som du ser, har vi også mulighed for at give farvemotiver.

Måske kan I i jeres by få arrangeret et besøg på et offset-trykkeri og her få demonstreret metoden i alle dens faser.

PAUKEN, som udsendes af 1. Valby, er ligeledes trykt i offset. Indholdet er varieret, men bladet må på baggrund af trykmetoden kunne udnyttes bedre. Formatet er A5. Blackfeet-stammen, 10. Odenses blad hedder TOMAHAWK. Stencil-duplikeret, – og udmærket lavet. De blanke steder i avisen kunne dog godt udnyttes med lidt utraditionelt stof, som kun ville forøge avisens værdi. Formatet er folio, falset.

7. Østerbro udgiver STIFINDEREN, som er en 12 siders stencilduplikeret avis i udmærket udførelse. Lav overskrifterne med stencilpen istedet for med skrivemaskine. Formatet er A5. Pladsen på de forskellige sider kunne nok udnyttes bedre?

LODSEN, 1. Middelfart Sø, redigeres af Peder Sørensen. Formatet er folio, falset. Redaktøren rykker for stof, og jeg håber, at bladets læsere vil sende ham noget. Ganske godt tryk. Brug det rigtige underlag og en stencilpen.

2. Frederikshavn udgiver en stencilduplikeret avis, PLØKKEN. Trykket er udmærket, men sideantallet kunne sikkert fordobles til fordel

for lidt mere stof og nogle illustrationer. Format: A5.

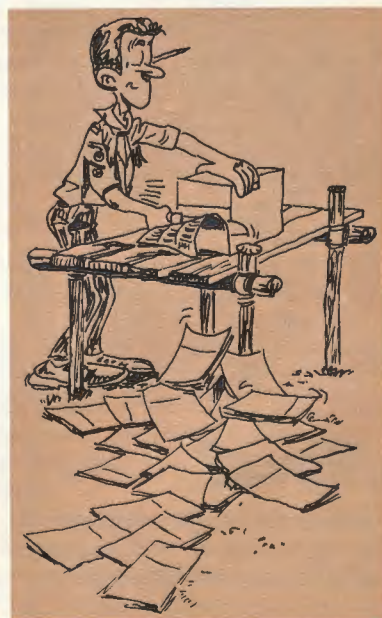
MÅGEKLATTEN, Kastrup-Tårnby, er en offset-trykt avis i A5 format. Redaktør er K. Ekelund. Opsætning og indhold ganske godt.

WACAU udgives af 2. Højbjerg i formatet A5. Bladet, der trykkes med elektro-stencil, redigeres af Alfred Sørensen og Claus Danielson. Trykningen kan sikkert forbedres. Vi glæder os til at se næste nummer.

Jens Vævers flok og trop i Balling udgiver SNURREVODDET, et elektrostencileret blad i A5, som sikkert kunne gøres mere interessant. Nogle tegninger ville kvikke vældigt op på siderne.

Hjorte, flok, trop og klan udgiver HJORTEKALDET, et 8 sidet velredigeret og udmærket offset-blad i A5 format. Bladet kan nå helt til tops ved vor kåring af årets bedste spejderaviser, hvis mulighederne for gode illustrationer udnyttes. STAFETTEN, Klintekongen, er et 12 sidet blad med omslag i bogtryk. Bladets indhold er stencil-duplikeret, og også her gælder det, at bladets værdi ville forøges, hvis overskrifterne blev tegnet med stencilpen. Format A5.

Kong Eriks flok og trop har netop udvidet deres blad, der nu er på 24 sider i A5 format. Indholdet er særdeles varieret og vældig interessant. Et godt initiativ. Trykningen kan blive bedre!

EDB-patruljen

I næste nummer
kan du møde
ÆSEL-
patruljen
her i Magasinet

- når sneen fyger og kulden bider...

SELBU - de gamle
kønne mønstre ...
Luffer... 18,50 21,50
Fingervanter
..... 24,50 26,50

FINGERVANTER
- maskinstrikkede.
Blå eller ollv. Priser
fra..... 7,75 til 11,75

POPLIN LUFFER med ted-
dy foer..... 18,00 20,00

FODTØJ

Vi har helt bestemt det største udvalg i SKOLESKO
VANDRESKO . TRAVESTØVLER . FJELDSTØVLER

»WAYFINDERS« - skole-
skoen med kompas
..... 62,50 69,50

SPANSKE
STØVLER - ru-
skind - let og
stærk. Str. 36-45
..... 79,50

SKOLESKO - glat rand-
syet 60,00 63,00

SPEJDERSTØVLEN - enestående stærk
vandrestøvle, foret kant. Str. 36-47... 105,00

BJERGSTØVLEN - meget lækker, helt fo-
ret, dobbelt pløs. Str. 37-47 159,00

SKISTØVLER fra..... 73,00

FJELDSTØVLEN - cromgarvet Juchtenlæ-
der, lukket pløs, høj ankelstøtte. Str. 39-47.
..... 179,00

SPEJDERSKOEN - den solideste travesko.
90 dages slidgaranti. Randsyet og kraftig sål.
Fra 77,00

- og så har vi endda endnu flere slags på lager!

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpssets egen forretning og giver bonus til korpssets afdelinger

af redaktørens post

Til Scotland sommeren 1970

Fra Jan Boss Henriksen, Lang-
vaddam division, har MAGASINET
modtaget følgende linier:

Vi har pladser ledige til ca. 30
pers. i fly til Scotland omkring 1.
juli 1970. (Nøjagtig adresse kendes
sikkert ved modtagelsen af dette
blad.) Varighed: 14 dage. Pris kr.
300-350 pro pers., alt efter om vi
får fyldt maskinen helt op. Kon-
takttrop i Scotland kan evt. skaffes.

Henvendelse: Jan Boss Henrich-
sen, Annexgårdsvej 21, 2610 Rød-
ovre. Tlf. (01) 70 21 16 (bedst mel-
lem kl. 18-19).

Jeres trop er sikkert allerede
langt fremme med planerne for
årets sommerlejr, men skulle der
alligevel være troppe, som ikke
har bestemt sig endnu, var det må-
ske en idé at kontakte Jan Boss
Henrichsen. Red.

Tambourkorpsset i Holbæk

En gammel spejder i Tølløse, Svend
Persson, har sendt MAGASINET et
brev og bedt os bringe følgende
hilsen til MAGASINETs læsere:

Holbæk Spejdernes Tambour-
korps, der består af såvel pige-
som drengespejdere, har nu eksis-
teret i 3 år. Nu, hvor vi er kommet
ind under den nye fritidslov for
unge, har vi fået en fast ugentlig
øvelsesaften i Holbæk. Vi føler, at
vi er godt spillende og kunne der-
for tænke os lidt flere opgaver in-
den for spejderbevægelsen. Vi ryk-
ker meget gerne ud til alt, hvad
der bliver os tilbudt, vi ønsker in-
tet vederlag, men kun transporten
betalt.

Henvendelse kan ske til: salgs-
konsulent Svend Persson, Planta-
gevænget 7, 4340 Tølløse, tlf. (03)
48 56 23.

patrulje- chancen

For deltagelse i denne lille spøg gælder følgende:

Hvilken patrulje i Danmark bor længst mod vest eller øst af de patruljer, der indsender deres »chance«. (PLs adresse gælder.) Spøgen er det rene lotteri, hvor man aldrig på forhånd ved, om man har held med sig. Opgiv derfor ikke på forhånd, selvom din patrulje bor lige midt i Danmark. Måske er der ingen patrulje vest eller øst for jeres område, der indsender deres »chance«. Tre patruljer vinder en af hosstående bøger. Kuponen sendes til SPEJDERNES MAGASIN, Volden 24, 4200 Slagelse, inden den 1. februar 1970. Skriv »Patruljechancen« uden på kuverten. Hvis du vil undgå at klippe i bladet, kan du skrive kuponen af.

CHANCE-KUPON

Vi tror, at vi bor længst mod vest/øst.

(Overstreg det ikke gældende.)

Patrulje:

Trop:

PLs fuldstændige adresse:

.....

Bogenske:

.....

søspejdere

Fortsat fra side 9

Han kendte kompasangivelserne i den rette rækkefølge, kunne hive loddet, tyde en flagopsætning og sende og modtage signaler.

Hans ærmeopslag skulle være knappet, så hans befarenhedsgrad

øjeblikkelig kunne identificeres. I sejldagene blev kun mænd med tre striber på deres ærmeopslag sendt til tops til tværsalingerne for at væde rigningen, og til råerne for at surre de fastgjorte sejl.

Tak til DASØ Børge Larsen, Nakskov, for denne og de to foregående artikler i samme serie. red.

..hvad pressen skrev

I Skærbæk har man afholdt forældredag med stor deltagelse. Arrangementet afvikledes ved Tønder-kolonnens hytte i Hjerriager, hvor såvel forældre som spejdere deltog i et løb. Opgaverne bestod bl.a. i kartoffelskrælning, ærteoptagning med sugerør og en tur i en tovbane, som Falck-Zonen havde sat op. Om aftenen samledes man til lejrball, hvor alle måtte bidrage til underholdningen. (Jydsk Tidende)

I Fredericia havde kolonnen arrangeret weekendlejr på Kulse ved Rørbæk Sø. Der var en særlig ting fra denne tur, som de mange spejdere sikkert vil huske længe, idet de lørdag nat blev vækket til alle tiders grufulde hekseseance. (Jydsk Tidende)

1. Fakse trop havde 40 års jubilæum den 17. oktober og benyttede lejligheden til at genoplive de gamle traditionsrige spejderfester, som tidligere hørte til en af byens store, årlige begivenheder. (Næstved Tidende)

I september holdt de fire spejderkorps i Vallsenbæk spejderdag på Egholmskolen. For de aktive spejdere begyndte dagen tidligt, idet en del af den endnu ikke ibrugtagne Vallsenbæk torvevej blev omdannet til spejderlejr – en Jamboree i mindre format. En stor portal dannede indgangen til lejren, hvor de besøgende kunne se spejderlivet udfolde sig. (Brøndbyerne)

To patruljehytter i Gram er blevet indviet i efteråret. Det drejer sig om Vibers hytte og den, som Ørne og Musvåger har opført i fællesskab. De to hytter er vidt forskellige i udseende og opbygning, men begge indfrir til fulde de krav, der kan stilles til en patruljehytte. Vibe-patruljens hytte, der er den største, har været under opførelse i 5 år. (Vestkysten)

I forbindelse med Hobro-spejdernes 50 års jubilæum, som afholdtes i Hobro-hallen, havde troppen indbudt alle byens spejderpatruljer til det store UMA-løb. Tilmeldingen skete hos »det canadiske politi« på politigården, hvor to ledere forklædt som politibetjente tog imod. (Folkebladet)

Spejderne i Ejby trop er begyndt at samle penge til en Skotlandstur for at deltage i et internationalt spejderarrangement. I den forbindelse arrangeredes en weekend lopetorv i gæstgivergården, hvor der desuden var tombola og amerikansk lotteri. Arrangementet blev en stor succes. (Aktuelt)

SPEJDERTIDENDE

SPEJDERNYT

KORPSET RUNDT

Redigeret af »MINI«
JØRGEN HERHOLDT

MANEDENS PRØV SELV:

Tag en lille kurv (dåse) og en bold. Stil kurven på en stol eller lign. Du selv stiller dig i den modsatte ende af patruljeværelset eller i hvertfald mindst 4-5 meter fra kurven. Opgaven er nu at få bolden i kurven. Den skal dog først ramme gulvet mindst én gang inden den lægger sig til rette i kurven. Hver mand får f.eks. 6 kast. (Du må godt bruge en væg ell. lign. som bande).

Daily prayer:

O Lord, help me to keep my big mouth shut until I know what I am talking about.

MANEDENS BEVINGEDE ORD:

Vi er altid rede til at rejse eller drage over havet for at se ting, som vi, hvis de blev anbragt for øjnene af os ikke ville vise nogen opmærksomhed.

Plinius den Yngre

HØRT I DEPOTET:

Hvordan skal vi redde økonomien næste gang?

ENHEDSKORPS:

Lad bare alle pigespejdere blive optaget i DDS, så kan vi overtage DDP, og så har vi fred igen.

FRA DET DANSKE SPROGNÆVN:

Med 9 stemmer mod 10 (demokratisk afgørelse efter ny korpspraksis) afgjorde Sprognævnet i går, at ordet REFORMATION nu betyder: En ændring, der foretages, for at gøre det hidtidige arbejde mest til grin. Samtidig må en ændring, for at kunne kaldes en reformation, være så upraktisk og dyr som muligt.

Hør et par anekdoter om Storm P:

Storm P. sad engang i en barbersalon og ventede, mens en af de andre kunder – ved navn Østergård – blev barberet. Han kendte udmærket kunden, men kunne ikke komme på hans navn og spurgte så:

- Hør, er det ikke Vestergård?
- Næh, jeg hedder Østergård.
- Nåh ja, men De vender jo ryggen til.

Storm P. var engang blevet bidt i fingeren af en hund. Skaden var så alvorlig, at han måtte lade sig forbinde på en klinik. Et par dage efter indfandt han sig igen for at få

forbindingen af, og da lægen havde set at såret var lægt, spurgte Storm:

- Er den nu så rask, at jeg kan spille klaver?
- Ja, det skulle der ikke være noget i vejen for.
- Det var rart, sagde Storm, – det har jeg aldrig kunnet før.

Nogle betragtninger over

EN SPADE

efter at have beundret de eksemplarer, der findes i patruljelokalene!!!

En spade er en dims, der består af et skaft, der som regel er flækket, samt en bulet blikplade. Hvis skaftet endnu ikke er flækket, bør man starte en patruljekonkurrence gående ud på at se, hvem der med et enkelt hug kan flække skaftet på langs helt ned til pladen. Når spaden har været brugt til denne lille juleleg, har man rig lejlighed til at øve sig i taklinger, idet man bør anskaffe sig en 2 cm tyk stålwire og vikle den om skaftet, der derved får et dekorativt udseende samt bliver mere holdbart. Hvis spadebladet endnu ikke er bulet på alle leder og kanter, kan man banke et par små spejdere oven i hovedet med det. For at slippe for dette griseri at male skaf-

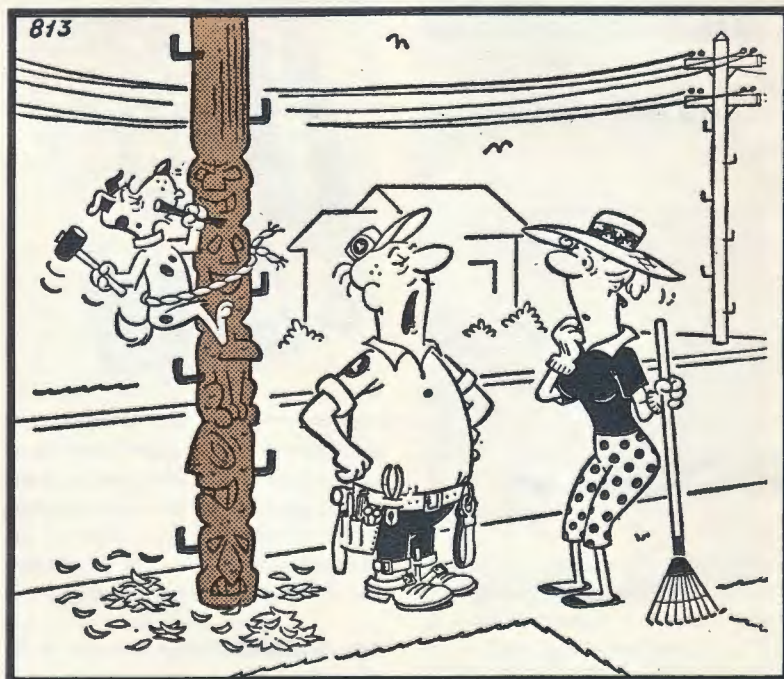
tet, kan man bruge det som ildrager, hvorved det får en smuk og holdbar sort farve, som ydermere, hvis farvningen udføres rigtigt, går gennem hele skaftet.

Der kan, som mange ved, opnås en ganske fortræffelig øvelse i at kaste med spade. Dette giver ganske vist spaden visse tilbøjeligheder til at tabe enten bladet eller skaftet, men hvad, så er der blot mindre at slæbe for en træt spejder. Husk blot: Tab endelig ikke selv hovedet og begynd ikke at grave med spaden, for det har den langt fra godt af. Husk også, at en spade ikke kan tåle at blive renset efter hver tur, for så risikerer man, at rustpletterne og jorden forsvinder, for det gælder som bekendt om at få så meget som muligt af disse ting til at hænge på spaden, når den skal med på næste tur.

Venlig hilsen
S. Pade, grave

CITATER:

FNs første generalsekretær Trygve Lie: De store problemer bliver ikke løst af slagord og idealer, men heller ikke af mistillid, mistro og mistanke. Et problem løser sig heller ikke selv. Nogen må gøre noget for at løse det, og det må gøres med tillid, tro og klogskab.

Og De tror ikke den kunne finde sig en anden hobby?

Lidt flere lyse smil,
lidt mindre bitterhed,
lidt færre spark til den,
som helt blev slået ned.

Lidt mere vi,
lidt mindre jeg,
lidt mere ja,
lidt mindre nej.

Lidt flere blomsterkranse
på livets trange sti,
lidt færre på vor grav,
når striden er forbi.

OM VINTERHI:

– Det kan da bestemt ikke passe, at du allerede er gået i VINTERHI??? – NEJ, vil du sikkert svare! – og jeg vil sige: og dog!! – var du med til sidste flok-, patrulje- eller tropsmøde??? NATURLIGVIS, for det er jo derfor, du er ulv/spejder.

Men skulle du alligevel ikke have været det så skyldes det da bestemt, at du »kun« har glemt det; – skønt det med VINTERHI, det lyder nu tiltalende, men den går nu bare ikke!!! – Man kan udmærket tage til møder og ture i storm og sne, bare man er klædt på til det.

– For øvrigt mindes jeg, at nogle af de bedste ture jeg har haft, har været i vinterhalvåret, netop fordi vejret byder på så mange spændende forandringer! På med vanterne, ud i stormen, mærk hvor frisk vinden er, lyt til sneens knitren under jeres fødder.

– Og lad mig så slå fast:

... VINTERHI er for BJØRNE!!!

Benny

Til Minde om en patrulje-leder...

Henrik Elbrønd, der er gået af som PL for HAJEN, har, som vi alle ved, trukket et stort læs, da han med de nyudflyttede Delfiner ledede den eneste patrulje (med 9 mand), HAJEN. Dette skal han have tak for. Henrik har også været medvirkende til, at vi har fået den anden patrulje her for nylig, idet han fik HAJen til at vokse sig stor og stærk, så den til sidst måtte deles. Han skal også have en speciel tak, fordi han på sommerlejren gjorde sit til, at tingene kom til at glide.

Sådan stod der i Delfinen – men hvorfor ser man det så sjældent. Der er mange, der fortjener det – og det varmer. Husk på at ordet »TAK« er et fattigt ord – men altid lige kærligkomment.

Giv MAGASINET's rubrikker karakterer ...!

Giv MAGASINET's rubrikker karakterer. Vi kunne tænke os, at få dig, som en af bladets læsere, til at fortælle os, hvilke rubrikker, du helst læser her i MAGASINET. Det kan du gøre ved at nummere hosstående liste og sende den til SPEJDERNES MAGASIN, Volden 24, 4200 Slagelse. Vi håber at få rigtig mange »karakterbøger« og udtrækker blandt besvarelsene fem, som vil få tilsendt en lille ting for deres ulejlighed.

Giv point fra 1 til 13. 13 til bedste rubrik, 12 til næstbedste etc. Du må også gerne selv tilføje forslag til nye rubrikker eller gamle rubrikker, som vi kan tage op på ny.

Spejdertidende
Jung- og skovmænd
Boghylden
Internationalt
Vores bedste sommerlejr
Opfinderklubben
Den praktiske side
Aktuelle meninger
Søspejdere
Kulsøpalten
Hvad pressen skrev ...
Spejderfrimærker
Fotokonkurrencen

HUSK: Tydelig navn og adresse på kuverten!

hvad
betyder
det?

Skulle du i MAGASINET støde på ord, som du ikke umiddelbart forstår, kan nedenstående måske være til din hjælp.

fedtfælde – lejrarbejde, som har til formål at opsamle flydende affaldsstoffer fra madlavningen i lejren.

funktionalistisk – formålstjenlig.

grundvandsspejl – grundvandets overflade.

harmonisk – harmonere, passe sammen.

latrin – lejr-w.c.

pacifister – den retning inden for fredsbevægelsen, der forkaster enhver form for krig og krigsforberedelse.

seance – møde, stævne, sammenkomst.

surrogat – efterligning, erstatning.

Søren Spejder

– og hans patruljekammerater mener at have forstået mottoet »fyld hullerne ud« rigtigt ...!

junglenyt

En sjov lejr

Selv om det ikke er lejrtime nu, kan vi da glæde os til en lejr som denne sommerlejr:

Vi startede kl. 5. Vi kom derned, selv om vi måtte vente lidt på nogen, der var kom-

met lidt bagud. Så kom de. De kørte efter os. Det var en dejlig hytte og vi var 17 ulveunger og 4 ledere med. Vi var dernede kl. 16. Det var i Midskov ved Odense Fjord. Derfra kunne vi se Lindøværftet.

Vi var i vandet en masse gange den første dag, og vi

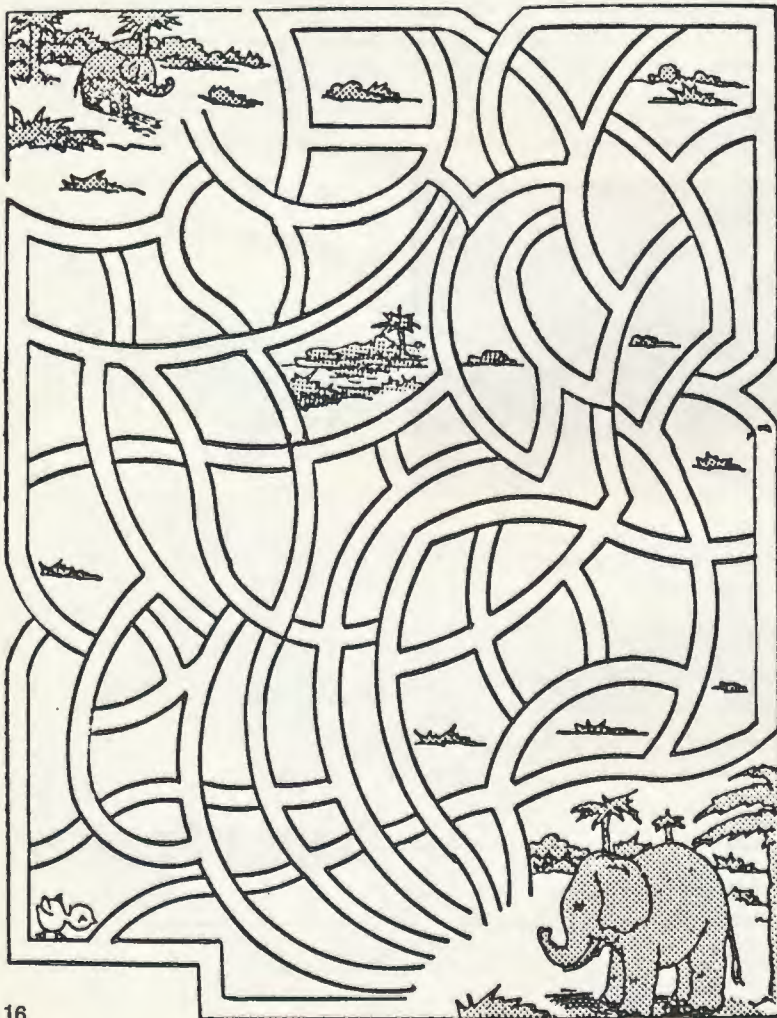
Redigeret af
KAREN HJORTH

fiskede også, men fangede ikke noget. Vi så også en fiskehejre. Vi kom i seng kl. 11, men vi sov først kl. 1. Næste dag havde vi idrætsdag med højdespring og kuglestød, løb osv. Men først var vi i vandet en gang. Vi fik millionbøf til middag. Efter middagen fik vi resultaterne af opgøret at vide. Gul bande vandt.

Hilsen fra

Kristian Nielsen
Langeskov

Hvordan finder lille Jumbo hjem?

Glæd dig

I næste måned har vi lavet ekstra halloj på Junglenyt-siderne...

Nu skal du høre om en god tur!

Jeg vil fortælle om en sjov tur, vi havde søndag den 21. september, alle forældre og søskende til både ulve og spejdere var inviteret til en tur ud i det blå. Alle mødte med godt humør, og vejret var pænt.

Først blev vi delt i hold, sådan at ingen var sammen med nogen fra sin egen familie, kun de helt små fik lov at blive hos deres far eller mor. Det blev til 5 hold, hvert hold blev læsset i 2 biler, og så fik vi et kort, hvor alle poster var tegnet på, samt en konvolut med hemmeligt indhold, den måtte vi først åbne på post 6.

Post 1. Vi skulle lægge nøje mærke til 11 forskellige frugter fra træer og buske.

Post 2. Det var 2 af patruljernes lejrpladser. Der skulle vi stege frikadeller og lave en fedtfælde.

Post 3. Vi skulle lægge mærke til nogle ting og billeder på et skilt.

Post 4. Det var også en patruljelejrplads, der skulle vi lave et latrin og stege flæsk i folie i gløder.

Post 5. Vi skulle samle blade, der passede til de frugter, vi så på post 1.

Post 6. Vi åbnede konvolutten, der lå et lys og en seddel, hvorpå der stod, at vi skulle lave en stage til lyset.

Post 7. Det var spejderhytten i Fredensborg. Der fik vi forskellige madvarer udleveret, og vi skulle så af dem og det, vi havde lavet på poster-

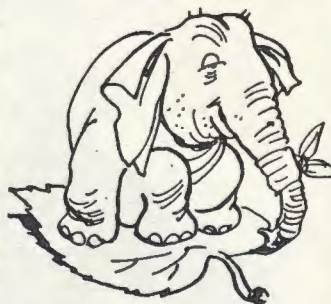
ne, lave frokost, vi skulle også pynte bord med lys og de blade, vi havde samlet. Vi fik også frugterne, vi havde set på, så det kunne blive bedømt, om vi havde husket dem allesammen.

Vi skulle også se på et skilt og huske forskellen fra det skilt, vi så på post 3, altså en forandringskimsleg.

Da alle var nået frem, spiste vi og hørte resultaterne, hvorefter vi kørte hjem fra en dejlig tur.

BL Tjo, blå bande
Laertes flok

Ved du hvordan en
elefant kommer ned
fra træerne?

Jo, den sætter sig
på et blad og venter
på efteråret...

Husker du

at børste dine tænder grundigt morgen og aften og hver gang du har spist...?

Hvad skal du være til FASTELAVN?

– jeg tror, at der vil dukke mange ulveunger op forklædt som bankrøvere i år ved flokkens fastelavnsfest, eller måske som cowboy eller ridder...!

Jamboreen på Ermelunden 1924 . Maleri af Finn Wennenvald

Ove Holm er død

Fortælt fra side 3

mer af bestyrelsen, og i løbet af kort tid – formand for forretningsudvalget.

Jeg skal ikke opremse alle de opgaver, som Ove har kastet sig over i sit lange spejderliv, men jeg skal dog nævne, at det var ham, der bar den store byrde ved gennemførelsen af verdensjamboreen på Ermelunden i 1924, hvor 5.000 drenge fra 80 lande var samlet. Det var første gang en jamboree holdtes i lejr, og den danske jamboree blev mønster for talrige senere jamboreer verden over.

Ove kom også tidligt ind i det internationale spejderarbejde, og var blandt de allerførste i verden, som fik tildelt den højeste internationale udmærkelse, bronzeulven. Han var også i flere perioder medlem af den internationale komité og hans rige evner og store arbejdskraft blev blandt andet udnyttet til på et kritisk tidspunkt at

bringe økonomien i orden indenfor verdensspejderarbejdet. Det kan også nævnes, at Ove var virksom indenfor vandrebevægelsen og i mange år formand for Herbergsringen, som han startede.

Ove lod sig ikke nøje med at være chefen for vort korps, han ville direkte i kontakt med spejderne, og i en relativ høj alder overtog han 1. Ordrup trop, medens Strix – som delte alle hans interesser – var flokfører samme sted. Det blev til mange år. Og det blev til en mønstertrop og flok, der løb med, hvad der var af ræve- og egerhaler.

Men hvad der var vigtigere, man kunne kende de Ordrupdrenge, der gennem det eksempel, som Ove og Strix gav, levede op til alt det ædle og gode, som spejderbevægelsen står for.

Til slut skal jeg nævne, at han var den ganske naturlige leder af de fleste af de korpslejre, der fandt sted i hans regeringstid.

Hvad var det så, der gjorde Ove til den store lederskikkelse, han blev?

For det første var Ove begavet – langt mere end de fleste indenfor spejderarbejdet. Dertil kom hans noble karakter. Han talte aldrig ondt om andre, han var fuldt ud til at stole på, og så var han den bedste kammerat, man kan tænke sig. Når han talte til drenge eller til spejderførerne var han velforberedt. Hans tale var logisk og underbygget, hvortil kom, at han havde den mest vidunderlige sans for humor. Jeg har ikke kendt nogen, der kunne klukle som Ove, når han skulle fortælle en virkelig fornøjelig historie.

Jeg håber, at I mine unge spejdervenner, gennem de linier jeg ovenfor har skrevet, har fået et indtryk af, hvordan vor spejderchef gennem de mange år var. Ove var en mand vi alle så op til, og han var en ven, som vi vil savne dybt.

Jens Hvass

Jens Hvass

Til Erik den Rødes land?

Tre uger til Sydgrønland, nordboernes gamle land. Til de nye byer Narssaq og Julianehåb, til Erik den Rødes gamle boplads, til Hvalseyjar kirkeruin (nordbotidens bedst bevarede ruin) og bispesædet Garder. Se isbjergene – det idylliske Igaliko med græssende får og kornmarker – og i lejr med grønlandske spejdere, besøg hos grønlandske familier.

Tre uger med fjeldvandring, blå fjorde og blinkende isfjælde, med uberørt natur og hurtigt voksende byer.

Turen går med fly ca. den 17. juli til Narssarsuaq i Sydgrønland, hvor vi straks sætter over fjorden til byen Qagssiarssuk, hvor ruinerne af Brattahlid, Erik den Rødes gamle går, ligger.

Gennem Tunugdliarfik-fjorden sejler vi (eller går over land) til Narssaq, hvor vi bliver et par dage. Besøg hos grønlandske familier, byture, lejrbrøl, vandring til Kvane-fjeldet (hvor der er fundet uran) og til Narssaq Isbræ.

Fra Narssaq sejles til en stand-lejr et stykke vej fra Julianehåb. På fem forskellige lejrpladser skal vi nyde naturen, tage på små hikes og besøge hinanden i lejrene. Vi skal på en tur til Julianehåb, der er en slags hovedstad i Sydgrønland. På vej til Igaliko kommer vi forbi Hvalseyjer kirkeruin. Her holdtes i 1408 den sidste vielse.

Igaliko (Gardar) er en af Grønlands mest idylliske byer – her bor 96 mennesker foruden en masse får. Mange af husene er bygget af de særlige Igaliko-sandsten. Endelig sejler vi tilbage til Narssarsuaq. Måske kommer vi et par dage for tidligt – så der er tid til at hvile ud – eller gå en tur til Indlandsisen!

Vi er tilbage igen omkring 7. august. Herved regner vi med 95

spejdere, seniorer, rovere og ledere, forhåbentlig fra alle fire korps og FDF/FPF. Fra Grønland ved vi ikke endnu, hvor mange der kan komme med, men vi håber, at mange kan deltage i turen.

Der er jo langt til Grønland, så prisen bliver nok omkring 1400 kr. Heri indbefattet: flyrejse tur/retur, forsikringer, proviant, fællesudstyr og transport i Grønland (ret til ændringer forbeholdes).

Sammen med tilmeldingen, der

skal foregå inden 20. januar, betales 200 kr. Troppe (etc.), der påtænker at rejse, og iøvrigt andre interesserede, bør snarest muligt melde sig ind i »katángut-gruppen«, der arrangerer rejsen. Det koster 50 kr. for grupper og 10 kr. for enkeltmedlemmer. Oplysning i øvrigt fås hos Bent Noval, Ved Klostret 4, 2100 København Ø.

Snak med din leder om det. – Vi tror, det bliver alle tiders sommerlejr! Katángut-gruppen

